

Breedvoerig
minimalisme

De hagelwitte voorgevel van het huis van de familie De Vry verraadts niets van de achterliggende openheid. Daarmee brengt de op de rooilijn uitgezette, niet van enig minimalisme verstoken witte buffer tegenstrijdige waarden als privacy en openheid samen in een unieke symbiose. Dankzij de architecturale eenvoud ontstond een baken van rust.

Architecte: Anja Vissers, www.architectenburo-anja-vissers.be

Foto's: Liesbet Goetschalckx

Tekst: Christophe De Schauvre

Uit de eenvoud van de breedvoelige gevelcompositie blijkt meteen dat bouwheer en architect lang hebben nagedacht over de woonformule. Architectuurleken zullen misschien gewagen van een *asociaal statement*, maar ze kunnen niet ontkennen dat er hier meer aan de hand is. *“De voorgevel staat eigenlijk als een buffer tussen de straat en de eigenlijke woning”*, licht architecte Anja Vissers toe. *“De brede maar niet meteen diepe bouwkevel noopte tot een creatieve aanpak. Vooral omdat de bouwheer me vroeg om een patio, een leefkeuken en een als hobbyruimte dienstdoende logeerkamer die georiënteerd moest zijn naar de ochtendzon. We moesten dus op zoek naar de oplossing met de minst nadelige gevolgen.”*

Architectuur componeren

Voorwaar een moeilijk op te lossen puzzel, tot de architecte op de idee kwam om de voorgevel als buffer te laten fungeren. Dat leidde tot een cascade aan creatieve bouwkundige oplossingen, waardoor de puzzel plots in elkaar paste. De geslotenheid van de gevel werd afgezwakt met behulp van drie met zink beklede poorten. *“De eerste, een taatsdeur, leidt via een patio naar de eigenlijke voordeur”*, gidst Anja Vissers. *“De twee andere geven toegang tot de aan de patio grenzende carport voor twee wagens met berging, van waaruit er een doorgang is naar de tuin.”* Vanuit vogelperspectief omvat het plan een aantal evenwijdige assen: straat, voortuin, voorgevel, waterpartij, woning, waterpartij,

achtertuint. De gevel en het eigenlijke huis zijn alleen verbonden door de inkomhal. De opeenvolging van architecturale lijnen vormt als het ware een notenbalk waarop de architecte een sierlijk eenvoudige melodie componeerde. Deze minimale aanpak schept rust, iets wat de bewoners naar waarde schatten en wat een bezoeker meteen ervaart als hij dwars door de glazen taatsdeur en het achterliggende raam van de hal kijkt.

Evenwichtsoefening

Hedendaagse architectuur wordt dikwijls herleid tot een spel van witte volumes, maar dit project krijgt een bijzondere diepgang dankzij de delicate evenwichtsoefening. Via concept en materiaalgebruik voorkwamen bouwheer en architecte dat de vooropgestelde sereniteit teveel door zou neigen naar het ascetische en dat de openheid de huiselijkheid zou aantasten. Het was een zoekproces, erkent Anja Vissers. *“De bouwheer heeft uitdrukkelijk gekozen voor eenvoud in materialen en kleuren. Grijs en wit bepalen de toon. De wanden zullen later als witte canvassen fungeren voor kleurrijke kunstwerken. De grijze gietvloer uit gepolijste beton straalt koelte uit. Door te werken met vloerverwarming zijn er geen radiatoren die de ruimte verstoren. De zwevende trap van in de muur verankerde betontreden draagt bij tot de openheid. Grote raampartijen doen de grens tussen buiten en binnen vervagen. Doordat ook buiten een vloer uit gepolijste beton ligt, wordt deze grens helemaal abstract.”*

4

1. De woning is afgewerkt met een siliconenenpleister (Knauf) en met plinten in blauwe hardsteen. De langgerekte, hagelwitte voorgevel vormt een buffer voor de eigenlijke woning. De tussenzone werd ingevuld als patio. Het profielloos verlijmd hoekraam van de badkamer, een technisch huzarenstukje, doorprijkt de geslotenheid van de gevel.

2. In de bufferwand langs de straatzijde geven drie met zink beklede poorten toegang tot de patio. De eerste is een taatsdeur die als inkom wordt gebruikt, de andere dubbele poort sluit de carport af.

3. De ruimte tussen voorgevel en woning wordt alleen doorbroken door de inkomhal. In tegenstelling tot de gesloten buitenschil is de woning erg transparant door de kamerhoge ramen. De als logeer- en hobbykamer dienstdoende hoekruimte betreft de zuiderzon zonder inkijk vanaf de straat.

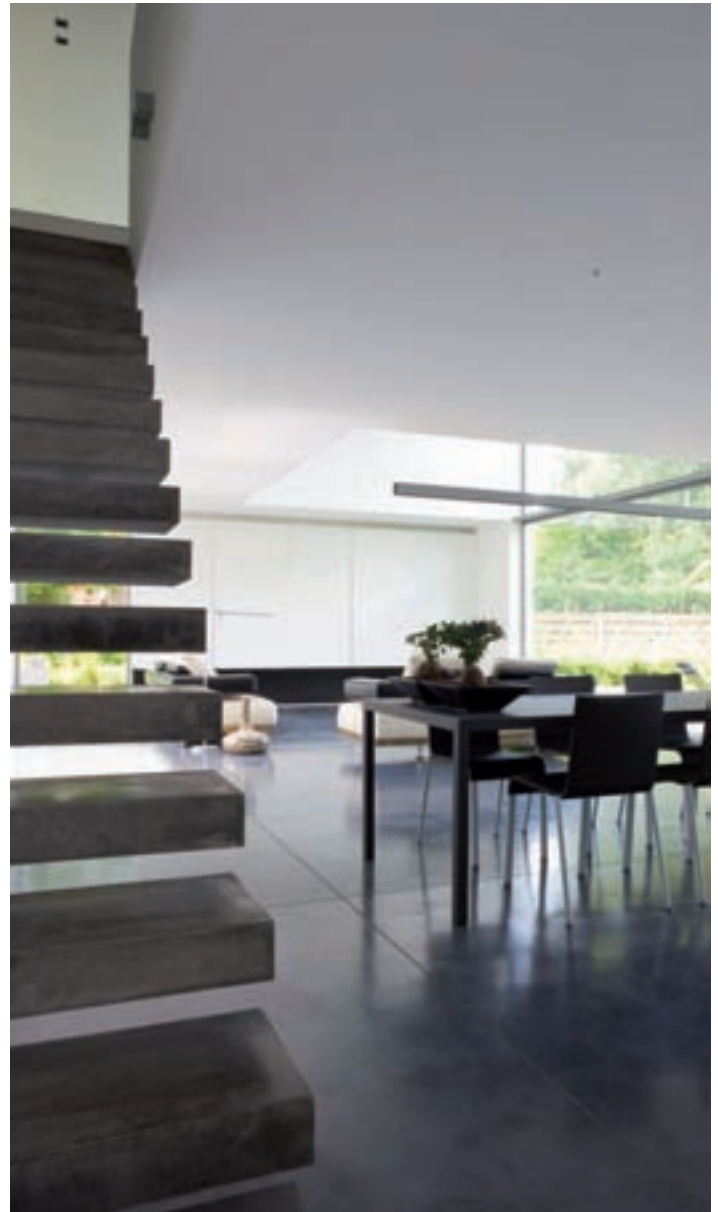
4. In het L-vormige gebouw zorgt een imposant raam over twee verdiepingen voor een rijkelijke lichtinval. De 'Keramik' terrastafel (MDF Italia) staat op dezelfde aslijn als haar tweelingzusje in de eethoek binnen. De 'Urban' terrasstoelen zijn van Ikea, de ligzetels komen van Trinity. De zwembijver met natuurlijke zuivering vergde een goede bekisting, want het terras in gepolijste beton kraagt iets uit boven het water. Zo kon een boordsteen en dus een stijlbreuk vermeden worden.

5. Bezoekers kijken dwars door de inkomhal heen uit op de waterpartij, wat het strakke ontwerp accentueert en de serene eenheid versterkt.

5

7/8

6. De 'ST11' leeslamp uit geanodiseerd aluminium uit de 'U-Line' serie van Maarten Van Severen (Light), flankert de met leder beklede 'Esprit' bank (Felicerosi). De gasgestookte haard (De Puydt) ligt gelijk met de vloer, waardoor de witgelakte maatkasten waarin onder andere de televisie verborgen zit, lijken te zweven. De vide sluit boven aan bij een home office dat in contact staat met de leefruimte.

7. De in de wand verankerde traptreden uit beton sluiten mooi aan bij het coloriet van de vloer in gepolijste beton. Nauwelijks zichtbaar, en da's meteen de grote sterkte ervan, zijn de plinten van Bminus. De 'Keramik' tafel van MDF Italia gaat vergezeld van '.03' stoelen van Maarten Van Severen (Vitra). De hanglamp uit de 'U-Line' serie (Light) is van dezelfde ontwerper.

8. Terwijl de eethoek intiem onder een normale plafondhoogte huist, zorgt de vide in de zithoek voor een en al openheid en ruimtelijkheid naar boven en naar buiten toe.

Hoekraam

Dankzij haar expertise inzake interieurinrichting wist Anja Vissers binnen het beperkte coloriet toch verschillende materialen met elkaar te verzoenen. Zo doet het op maat getekende en wit gelakte vaste meubilair alle ruimtes eer aan. In de zithoek onttr ekken zwevende kasten boven het haardvuur de televisie en de indrukwekkende muziekcollectie aan het oog. De keukenmeubels werden vervaardigd in mdf en wit gelakt. Zelfs de krukjes werden door de architecte ontworpen. "Overal heb ik indirecte verlichting weggewerkt, want warm licht draagt 's avonds bij tot de huiselijkheid."

Op de verdieping loopt de gietvloer door. De badkamer vormt de hoeksteen van het bovenvolume en geeft toegang tot opeenvolgend de dressing, de ouderslaapkamer en een klein zonneterras. De badkamerwanden zijn afgewerkt met antracietgrijze tegels en alleen hier werd gekozen voor een bijkomende wandradiator. Het profielloos verlijmd hoekraam is een technisch huzaenstukje dat als een echte eye catcher de blik richt. "We hebben binnen voorzien in een nis voor een gordijn, maar vooralsnog verkiezen de bewoners openheid boven privacy, ook al omdat er geen inkluis is. Het is dan ook fantastisch om met een dergelijk uitzicht je tanden te poetsen." ■

9

10/11

9. Bergruimte zat onder het keukenblok en in de achterliggende wand. Schuifdeuren onttrekken de oven en microgolfoven (Bosch) aan het oog. Boven de keramische inductiekookplaat (Bosch) zit discreet de dampkap met glazen inbouwgroep (Novy) weggewerkt. De inox spoeltafel is maatwerk. De keukenkraan is van Vola. Een lichtgoot over de volledige lengte zorgt voor extra werklicht.

10. De leefkeuken staat pontificaal in de ruimte en is bijzonder praktisch dankzij het uitgekiende maatwerk. Al het mdf meubilair kreeg een witte glanslak. Doordat het tafelblad aansluit bij het keukenblok, lijkt het als één stuk onder het granieten aanrecht te liggen.

11. Architecte Anja Vissers.

12. De douche is in polybeton. Het vrijstaande 'Minimal' kraanwerk in douche en bad werd ontworpen door Giulio Gianturco voor Boffi.

13. In de badkamer sluiten de antracietgrijze wandtegels aan bij de vloer in gepolijste beton. Voor het badkamermeubel werd, net als in de keuken, een granieten blad gebruikt. Bad en wastafel maken deel uit van de 'Gobi' lijn die Marcel Wanders tekende voor Boffi.

